

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.039 van 27 oktober 2011
in de zaak A. 192.295/X-14.153.**

In zake : de n.v. SEFACO
 verzoekende partij tot gedinghervatting :
 de n.v. ISMAPA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Els Empereur
 kantoor houdend te 2600 BERCHEM
 Uitbreidingstraat 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 en
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ive Van Giel
 kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
 Louizalaan 106

tegen :

de gemeente SCHILDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat August Meeusen
kantoor houdend te 2020 ANTWERPEN
Jan Van Rijswijcklaan 232
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

I. Vanessa VAN LAER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

II. 1. Carolus BRENNINCKMEYER
2. Eugène TEYSSEN
3. Cathy DAEMS
4. Marc GEMOETS
5. Erik DUPONSELLE
6. Ludo VERSTRAETE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves Loix

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 15 december 2008 van de gemeenteraad van Schilde (punt 20) betreffende een “woonerf (woonpark) met 28 woningen en conciërgewoning in Jachthoorntaan - beslissing over opportuniteit van een beslissing over de zaak der wegen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 197.364 van 27 oktober 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 23 maart 2010. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 mei 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ive Van Giel, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaten August Meeusen en Ciska Servais, die verschijnen voor de verwerende partij, advocaat Sofie Van Noten, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de tussenkomende partij sub I, en advocaat Nele Ansoms, die loco advocaat Yves Loix verschijnt voor de tussenkomende partijen sub II, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de uiteenzetting van de feiten kan worden verwezen naar het arrest nr. 197.364 van 27 oktober 2009.

IV. De gedinghervatting

4. Met een op 31 maart 2011 ter post aangetekende zending, dient de n.v. ISMAPA een “verzoekschrift tot hervatting van het geding” in, stellende dat zij “heden ten dage eigenares (is) van de gronden waarop de bestreden beslissing, alsook de vergunningsweigering door de Deputatie in het kader waarvan de bestreden beslissing werd genomen, betrekking heeft”. Zij stelt dat zij “bij akte verleden (...) op 22 december 2006 (...) door de NV SEFACO en de heer Guido Sels (...) (werd) opgericht” en dat “de NV SEFACO (...) bij dezelfde

akte de gronden waarop de bestreden beslissing betrekking heeft ingebracht (heeft) in de NV ISMAPA”. Bijgevolg “wenst de N.V. Ismapa op grond van art. 58 van het algemeen procedurereglement het geding te hervatten”.

5. Artikel 55 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) bepaalt :

“Zo, vóór de sluiting der debatten, een der partijen komt te overlijden, bestaat er grond tot hervatting van het rechtsgeding.

Behoudens spoedeisend geval, wordt de rechtspleging geschorst gedurende de termijn die aan de erfgenamen wordt toegekend om inventaris op te maken en te beraadslagen”.

Artikel 58 van het algemeen procedurereglement bepaalt:

“In de andere gevallen waarin grond bestaat tot hervatting van het rechtsgeding, geschiedt zulks door een verklaring ter griffie”.

Artikel 58 van het algemeen procedurereglement bepaalt geen termijn waarbinnen een verzoekschrift tot hervatting van het geding moet worden ingediend. Dit ontslaat diegene die het geding wenst te hervatten er echter niet van om met de vereiste diligentie te handelen en het verzoekschrift tot hervatting van het geding zo spoedig mogelijk in te dienen.

6. Uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij, aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning naar aanleiding waarvan de thans bestreden beslissing werd genomen, op het moment van de aanvraag van deze vergunning, nl. op 20 oktober 2008, reeds geen eigenaar meer was van de betreffende gronden. De inbreng in natura van de betreffende gronden van de verzoekende partij in de verzoekende partij tot gedinghervatting gebeurde immers tezelfdertijd met de oprichting van de verzoekende partij tot gedinghervatting, bij akte verleden op 22 december 2006 en gepubliceerd in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 10 januari 2007.

Te dezen werd het verzoekschrift tot gedinghervatting ingediend op 31 maart 2011, zijnde meer dan vier jaar na de oprichting van de

verzoekende partij tot gedinghervatting, wat niet getuigt van de vereiste diligentie.

Het verzoekschrift tot gedinghervatting dient dan ook als laattijdig te worden beschouwd.

Tevens dient te worden vastgesteld dat het verzoek tot gedinghervatting overbodig zou zijn geweest indien de verzoekende partij tot gedinghervatting, zijnde tenslotte de eigenaar van de betreffende gronden, zelf initieel de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning bij de gemeente Schilde had ingediend. In geval van weigering van de vergunning had zij immers zelf van de vereiste hoedanigheid getuigd om een annulatieberoep in te stellen. Het gaat niet op om, na kennisname van een voor haar negatief auditoraatsverslag, dit verzuim alsnog goed te maken en door middel van een gedinghervatting toch nog in de debatten betrokken te worden.

V. Ontvankelijkheid

Standpunten van de partijen

7. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord een exceptie op, stellende dat de bestreden beslissing, die “handelt over de opportuniteit van een beslissing over de zaak der wegen”, een handeling betreft die voorafgaat aan een beslissing en dat dergelijke handelingen “niet vatbaar (zijn) voor vernietiging, behoudens indien zij een zeker en definitief schadelijk gevolg hebben gehad en indien beroepster een voordeel kan halen uit hun vernietiging”. Aangezien de bestreden beslissing geen rechtstreekse rechtsgevolgen voor de verzoekende partij kan hebben, kan zij voor haar geen nadeel uitmaken.

8. De tussenkomende partijen sub II betwisten in het verzoekschrift tot tussenkomst eveneens de ontvankelijkheid van het beroep, stellende dat de bestreden beslissing een opportuniteitsbeslissing betreft waarvoor de Raad van State niet gemachtigd is zich uit te spreken. Het betreft een louter voorbereidende handeling die op zich geen rechtsgevolgen meebrengt voor de

verzoekende partij, en die het juridische statuut van de verzoekende partij op geen enkele wijze wijzigt. Enkel indien een voorbereidende handeling rechtsgevolgen heeft en dus een echte “voorbeslissing” is, kan deze worden aangevochten voor de Raad van State, wat in casu niet het geval is.

9. De verzoekende partij repliceert dat de bestreden beslissing (punt 20 van de beslissing van de gemeenteraad) een afzonderlijke beslissing is, die een andere finaliteit heeft dan de beslissing onder punt 21. Onder punt 20 heeft de verwerende partij beslist dat zij bevoegd was om een beslissing te nemen over de wegenis en over een vermeende verlegging van buurtwegen, onder punt 21 nam de verwerende partij een inhoudelijke beslissing over de wegenis. Dit zijn twee van elkaar afscheidbare rechtshandelingen.

Bovendien heeft de bestreden beslissing wel degelijk gevolgen voor de rechtspositie van de verzoekende partij. Ze heeft immers tot gevolg dat de verwerende partij van oordeel was dat zij een beslissing vermocht te nemen over de aanleg van een private wegenis, waarna zij dit ook effectief gedaan heeft. In die zin is de bestreden beslissing geen louter voorbereidende handeling, maar een daadwerkelijke voorbeslissing die essentiële gevolgen heeft gehad op de besluitvorming over de wegenis in punt 21.

Beoordeling

10. Krachtens artikel 14, § 1 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moet een beroep tot nietigverklaring een administratieve rechtshandeling tot voorwerp hebben. Onder rechtshandeling in de zin van de voormelde bepaling dient te worden begrepen, een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand, dan wel zodanige wijziging te beletten. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep een handeling tot voorwerp hebben die zelf rechtsgevolgen sorteert en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij.

Handelingen die in de loop van een administratieve procedure door de overheid worden gesteld met het oog op de totstandkoming van een administratieve rechtshandeling maar die zelf geen rechtsgevolgen hebben, zijn niet voor vernietiging vatbaar - de mogelijke onregelmatigheden waarmee zij zouden zijn aangetast, kunnen wel ontvankelijk worden aangevoerd in een beroep tot nietigverklaring van de eindbeslissing. Handelingen ter voorbereiding van een administratieve eindbeslissing die zelf rechtsgevolgen hebben doordat zij onmiddellijk en beslissend de inhoud van de eindbeslissing voor een deel of geheel bepalen en dus een direct en definitief nadeel aan de verzoekende partij berokkenen, kunnen echter wel afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring worden bestreden.

11. De bestreden beslissing betreft punt 20 van de vergadering van 15 december 2008 van de gemeenteraad van de gemeente Schilde, “Woonerf (woonpark) met 28 woningen en conciërgewoning in Jachthoornlaan – beslissing over opportuniteit van een beslissing over de zaak der wegen”.

Zij luidt als volgt :

“20. Woonerf (woonpark) met 28 woningen en conciërgewoning in Jachthoornlaan - beslissing over opportuniteit van een beslissing over de zaak der wegen.

Door schep en D. Roosen wordt voorgesteld inzake de bouwaanvraag van Sefaco twee beslissingen te nemen omdat een beroep bij de Raad van State wordt verwacht in deze zaak om de normale procedures te omzeilen. Bovendien loopt een deel van een niet afgeschafte voetweg door het domein en is de bouwaanvraag foutief. De heer G. Wuyts is van mening dat de opportuniteit niet de hoofdzaak is maar is toch akkoord omdat het juiste spoor wordt gevolgd. Ook de heer W. Van Kets is van oordeel dat dit een belangrijke beslissing is.

De gemeenteraad neemt kennis van het dossier Sefaco, een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woonerf met 28 woningen met conciërgewoning en een private bedieningsweg aan de Jachthoornlaan.

De voorzitter wijst er de gemeenteraad op dat deze dient te oordelen of zij zichzelf bevoegd acht om bij hoogdringendheid een beslissing te nemen over de zaak van de bijkomende uitrusting van de Jachthoornlaan, aangezien een aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning volgens het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening geen verplichte beslissing over de wegen noodzaakt in tegenstelling met een verkavelingsaanvraag.

Aangezien één van de bezwaren, ingediend bij het openbaar onderzoek, handelt over het beoordelingsrecht van de gemeenteraad inzake de opportuniteit van de aanleg van een woonerf met privaat wegentracé voor de bediening van 28 woningen met conciërgewoning;

Gelet op arrest van de Raad van State (...) waarin de raad besliste dat hoewel de aanvraag de aanleg van wegen niet vermeldde, het dossier diende voorgelegd te worden aan de gemeenteraad omdat de eventuele toekenning van een bouwvergunning noodzakelijke wegenbouwwerken veronderstelde. De Raad van State oordeelde ook dat de gemeenteraad een beslissing moest nemen voor dat de bouwvergunning werd verleend, omdat het college van burgemeester en schepenen anders niet met voldoende kennis van zaken kon oordelen over de overeenstemming van het plan met de behoorlijke aanleg van de plaats;

Overwegende dat een deel van het openbaar domein gelegen aan het einde van de Jachthoornlaan niet werd uitgerust zodat het perceel van de aanvraag geen toegang heeft tot de openbare weg;

Aangezien uit de plannen blijkt dat het terrein wordt afgesloten door een slagboom na het keerpunt; Dat er op de plannen geen vermelding staat dat het eerste gedeelte publiek of openbaar is; Dat er in tegendeel in de bijgevoegde nota vermeld staat dat ‘de wegenis enkel dienstig (zal) zijn voor de gemeenschap van eigenaars en wordt afgesloten middels een slagboom, zodat toegang door derden zonder toelating niet mogelijk is....de slagboom wordt geplaatst voorbij het keerpunt bij de ingang, zodat kleine en grote voertuigen op makkelijke wijze het terrein kunnen oprijden en verlaten (vuilniswagen, leveringen, hulpdiensten ...)... brievenbussen en het vuilnislokaal bevinden zich centraal (...) bij de ingang van het domein...’ (...);

Aangezien uit de plannen blijkt dat naast de slagboom bovendien vermeld staat dat er een vrije doorgang is voor voetgangers en fietsers;

Overwegende dat uit het aanvraagdossier daarom blijkt dat de weg op zijn minst een openbaar karakter heeft;

Overwegende dat enkel de gemeenteraad bevoegd is om te oordelen over de aanleg en uitrusting van nieuwe wegen;

Overwegende dat enkel de gemeenteraad, in toepassing van de beoordelingsbevoegdheid die volgt (uit) de Gemeentewet, bevoegd is om te oordelen of de huidige wegen in de onmiddellijke omgeving van het woonerf een wijziging van uitrusting of bijkomende maatregelen voor verkeersveiligheid noodzaken;

Overwegende dat uit onderzoek blijkt dat buurtweg 19 en voetweg 46 niet werden afgeschaft tot de grens van het domein en nog gedeeltelijk op het bouwterrein gelegen zijn;

Aangezien de bouwplannen onmogelijk kunnen worden uitgevoerd zonder dat deze wegen afgeschaft of verlegd worden;

Aangezien dat de verplaatsing en afschaffing van een buurtweg enkel kan gebeuren op initiatief van de gemeenteraad;

BESLUIT

Eenparig.

Art.1

De gemeenteraad beslist dat ze zich moet uitspreken over de bijkomende uitrusting en aanleg van de Jachthoornlaan naar aanleiding van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woonpark.

Art.2

De gemeenteraad beslist dat ze zich moet uitspreken over de (gedeeltelijke) afschaffing of verlegging van buurtweg 19 en voetweg 46”.

12. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat in wezen niets anders wordt vastgesteld dan de bestaande juridische toestand van de betrokken percelen en de consequenties daaraan verbonden met betrekking tot de al dan niet noodzaak voor het nemen van een beslissing over de zaak van de wegen, gelet op de aanwezigheid van buurtwegen, door de gemeenteraad.

Aldus houdt de bestreden beslissing geen enkele beslissing in over de juridische situatie van de betrokken percelen of de wegen die over deze percelen lopen, noch brengt zij een wijziging aan in de juridische toestand waarin de verzoekende partij of de betrokken percelen zich bevinden.

De excepties zijn gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkommende partij sub I wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 250 euro.

De tussenkommende partijen sub II worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 750 euro, ieder voor een zesde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig oktober 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld
uit:

	Roger Stevens,	kamervoorzitter,
	Johan Bovin,	staatsraad,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens